

PASTEWNY (4) *ai*

a oraz e *jasne*.

sg m N pastewny (3). ◇ [*n G* pastewn(e)go.] ◇ [*pl G* pastewnych (1)].

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII (z Cn) – XVIII w.

Przymiotnik od „pastwa”; pasc(u)alis, pascuus Mącz, Cn; pabularis Calep; passalis Cn (4) : Mącz 282c; Pabularis Quod ad pabulum pertinet, seu quod pro pabulo datur – Pałtewni. Calep [744]a; [Volck Qqq2].

a. *Karmiony, wypasany na pastwisku (2) : Pascalis, Trawny/ páltewny. Mącz 282c.*

W połączeniu z nazwą zwierzęcia [nazwa + pastewny] (1): Wychodziło v krolá Sálomoná káždy dzyeń ná łtrawę/ [...] wołow tłútych dzyelięc/ á páltewnych dwádzyeściá BielKron 76v; [Summa gęsi pastewnych, per gr. 4,25 LustrPom 148; WujBib 3.Reg 4/23].

b. *[Płacony za prawo do wypasania:*

W funkcji rzeczownika: »pastewne« = opłata za prawo do wypasania: pastewnego wszyscy kmiecie płacą fl. 1 gr 6. wieprzowego wszyscy płacą gr 9. LustrWpol II 18.]

LWil